

Sygn. akt I C 1095/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: stażysta Jakub Korzeniewski

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko L. H.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 1095/17 upr

UZASADNIENIE

Powód P. (...) we W. w dniu 21 marca 2017 r. złożył pozew przeciwko pozwanej L. H. domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 414,44 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona kwota wynika z umowy zawartej przez pozwaną z Bankiem (...) S.A. w dniu 24.03.2005r., a wierzytelność z tej umowy powód nabył w drodze cesji.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2005 roku pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki gotówkowej. Na podstawie umowy pożyczkodawca wypłacił pozwanej kwotę 2000 zł. Spłata pożyczki miała nastąpić w 12 miesięcznych ratach. Termin spłaty pierwszej raty określony został na 1 maja 2005r., zaś ostatniej na 1 kwietnia 2006r.

(niesporne, umowa k.26 - 27)

Dnia 26 listopada 2014 roku Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności na mocy której na powoda została przeniesiona wierzytelność wynikająca z umowy zawartej z pozwaną 23 marca 2005 roku.

(okoliczność niesporna)

W dniu 13 marca 2017r. powód wystawił wyciąg z Książ (...)nr (...)P., z którego wynika, że zadłużenie pozwanej wynosi 414,44 zł.

(wyciąg k. 7)

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez powoda, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Pozwana podała, że nie może znaleźć żadnych dokumentów dotyczących umowy z uwagi na upływ czasu. Podniosła zarzut przedawnienia.

Zarzut ten należy uznać za zasadny.

Zgodnie z brzmieniem art. 117 § 1 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Art. 118 kc wskazuje zaś, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Roszczenie dochodzone przez powoda niewątpliwie związane jest z prowadzoną przez bank, czyli pierwotnego wierzyciela, działalnością gospodarczą, a zatem termin przedawnienia tego roszczenia wynosi 3 lata.

Mając zaś na uwadze fakt, że umowa pożyczki została zawarta 23 marca 2005r., zaś termin spłaty ostatniej raty wyznaczony został na dzień 1 kwietnia 2006r., a ponadto w przedmiotowej sprawie nie ustalono terminu odebrania przez pozwaną oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, bieg przedawnienia roszczenia dochodzonego pozewem rozpoczął się najpóźniej na dzień po upływie terminu na jaki zawarto umowę tj. 2 kwietnia 2006r. Z uwagi na to, że pozew został złożony 21 marca 2017 r., tj. 8 lat po upływie terminu przedawnienia roszczenia, zarzut przedawnienia, w okolicznościach niniejszej sprawy, okazał się zasadny.

Dlatego też, na podstawie art. 117 § 2 pozwanej przysługiwało uprawnienie do uchylenia się od zaspokojenia powoda, co też skutecznie uczyniła.

Mając na uwadze powyższe ustalenia roszczenie powoda w chwili złożenia pozwu do tutejszego Sądu było już przedawnione i z uwagi na zgłoszony zarzut przedawnienia stosownie do postanowień art. 117 § 2 kc podlegało oddaleniu.

SSR Tomasz Bulkowski